

- 1) Az alapügy felperesével azonos helyzetben lévő személyre egyrészt nem terjed ki az EK 43. és EK 49. cikk hatálya, másrészt az EK 39. cikk értelmében munkavállalóként kizárólag tényleges és valószínű jellelű munkavégzés esetén tarthat igényt tartózkodási jogra. A kérdést feltevő bíróságnak kell a szükséges tények bizonyítását elrendelnie annak megállapítása céljából, hogy ez-e a tényállás az előtte lévő ügyben.
- 2) Az Európai Unió polgára, akit a fogadó tagállamban az EK 39., EK 43. és az EK 49. cikk alapján nem illet meg tartózkodási jog, az EK 18. cikk (1) bekezdése közvetlen alkalmazásának következtében pusztán uniós polgársága alapján jogosult a tartózkodásra. E jog gyakorlása függ az említett rendelkezés szerinti korlátozó-soktól és feltételektől, azonban a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak kell biztosítaniuk, hogy az említett korlátozások és feltételek alkalmazása a közösségi jog általános elveinek, különösen az arányosság elvének tiszteletben tartásával történjen. Amennyiben megállapítást nyer, hogy az alapügy felperesével azonos helyzetben lévő személy rendelkezik tartózkodási engedéllyel, ez a személy hivatkozhat az EK 12. cikkre abból a célból, hogy a minimexhez hasonló szociális támogatásban részesüljön.

(¹) HL C 44., 2003.2.22.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2004. szeptember 7-én

a C-469/02. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra Belga Királyság ügyben (¹)

(Tagállami mulasztás – Munkaviszony-megszakítási segély – Tartózkodási feltétel – Állampolgárságon alapuló közvetett hátrányos megkülönböztetés – Az EK 39. cikke – Az 1612/68/EGK rendelet 7. cikke – Az 1408/71/EGK rendelet 73. cikke)

(2004/C 262/15)

(Az eljárás nyelve: francia)

A C-469/02. sz., az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: H. Michard) kontra Belga Királyság (meghatalmazott: A. Snoecx, később E. Dominkovits) ügyben, egy az EK. 226. cikke alapján, 2002. december 23-án benyújtott tagállami mulasztás megállapítása iránti kereset tárgyában, a Bíróság (második tanács), tagjai C. W. A. Timmermans (előadó), a tanács elnöke, J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues, R. Schintgen és N. Colneric bírák, főtanácsnok: M. Poiaras Maduro, hivatalvezető: R. Grass, 2004. szeptember 7-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) Azzal, hogy a nemzeti jogszabályok által biztosított munkaviszony-megszakítási segély juttatását és kifizetését attól tette függővé, hogy a személy tartózkodási helye vagy lakóhelye Belgiumban legyen, a Belgiumi Királyság elmulasztotta az EK 39., a munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásáról szóló, 1968. október 15-i 1612/68/EGK tanácsi rendelet 7., és az 1996. december 2-i 118/97/EK tanácsi rendelet által módosított és naprakészé tett, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet 73. cikke alapján fennálló kötelezettségei teljesítését.

- 2) A Belga Királyság köteles viselni a költségeket.

(¹) HL C 44., 2003.2.22.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2004. szeptember 7-én

a C-1/03. sz. ügyben (a Cour d'appel de Bruxelles előzetes döntéshozatal iránti kérelme): büntetőeljárás Paul Van de Walle és társai, valamint Texaco Belgium SA ellen (¹)

(Környezet – Hulladékok – A 75/442/EGK és 91/156/EGK irányelv – A „hulladék”, a „hulladéktermelő” és a „hulladék-birtokos” fogalma – Kiszivárgott szénhidrogénnel átítatott talaj – Kőolajtársasághoz tartozó benzinkút haszonbérlet formájában történő működtetése)

(2004/C 262/16)

(Az eljárás nyelve: francia)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítás az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” kerül közzétételre)

A C-1/03. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Cour d'appel de Bruxelles (Belgium) a Bíróságnál 2003. január 3-án nyilvántartásba vett 2002. december 3-i határozatával az előtte Paul Van de Walle, Daniel Laurent, Thierry Mersch és a Texaco Belgium SA ellen a Région de Bruxelles-Capital részvételével folyó büntetőeljárásban terjesztett elő, a Bíróság (második tanács), tagjai: C. W. A. Timmermans a tanács elnöke, J.-P. Puissochet (előadó), R. Schintgen, F. Macken és N. Colneric, bírák, főtanácsnok: J. Kokott, hivatalvezető: R. Grass, 2004. szeptember 7-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő: